

Danielin kirja – sata kahdeksankymmentäkaksi

Profeetalliset liittoumat ja taistelut: muinaisesta Seleukoksesta nykyaikaiseen geopolitiikkaan

Jeff Pippenger

2024-04-12

Jakeet kolmesta ja neljästä yksilöivät historian, jossa Seleukos ja Makedonian Filippos olivat muodostamassa liittoa, ja he ovat Yhdysvaltojen esikuvia; Yhdysvallat on Rooman ensimmäinen sijaisarmeija, ja Makedonia (Kreikka) on Yhdistyneiden kansakuntien vertauskuva. Tuossa varhaisessa historiassa pohjoisen kuninkaan (Seleukoksen) ja Filippoksen (Kreikan) liitto edustaa sitä historiaa, joka johtaa Paneionin taisteluun; kaksi vuosisataa myöhemmin kaupungin nimi muutettiin Paneionista Caesarea Filippiksi. Kaupungin kaksoisnimi ei muistomerkkinä kunnioittanut Seleukoksen ja Makedonian Filippoksen liittoa.

Nimi ”Caesarea Philippi” juontuu muinaisen Paneaana tai Paniumina tunnetun kaupungin historiallisesta muuntumisesta. Kaupunki sai alun perin nimen Paneas sen vuoksi, että se sijaitsi lähellä merkittävää lähdettä, joka oli omistettu kreikkalaiselle jumalalle Panille. Tämä lähde, joka antiikissa oli tärkeä uskonnollinen paikka, laski Jordanjokeen.

Kuningas Herodes Suuren hallituskaudella, noin 1. vuosisadalla eKr., kaupunki koki huomattavia kunnostustöitä, ja sitä laajennettiin ja kaunistettiin. Herodes Filippos, Herodes Suuren poika, antoi sille nimen Caesarea Philippi. Hän nimesi kaupungin Caesareaksi Rooman keisari Caesar Augustuksen kunniaksi ja liitti siihen nimen Philippi oman nimensä mukaan; näin syntyi nimi Caesarea Philippi. Näin ollen ”Caesarea Philippi” on yhdistelmä nimestä ”Caesarea”, joka ilmentää Herodeksen kunnianosoitusta Caesar Augustukselle, ja nimestä ”Philippi”, joka kunnioittaa Herodes Filipposta.

Profeetallisesti Panium liittyy Seleukoksen ja Makedonian Filippoksen väliseen liittoumaan sekä myös Caesarin ja Herodes Filippoksen väliseen liittoon. Nämä kaksi liittoumaa käsittelevät Yhdysvaltojen ja Yhdistyneiden kansakuntien välistä liittoa, joka seuraa Putinin Venäjän romahtamista, jota Seleukos ja Filippos edustavat. Ne edustavat myös paavikunnan, joka on äiti, ja Yhdysvaltojen, joka on tytär, välistä liittoa, sellaisena kuin Caesar ja Filippos sitä edustavat, sillä he molemmat olivat Rooman edustajia. Yhdessä ne osoittavat Yhdysvaltojen ulottuvan ”kuilun yli tarttumaan Rooman vallan käteen” ja ulottuvan ”syvyyden ylitse liittyäkseen käsi kädessä spiritualismin kanssa”. Ennen jakeen kuusitoista sunnuntailakia kolmiosainen liitto on jo saatettu voimaan.

Panium edustaa kreikkalaisen Pan-jumalan palvonnan keskusta. Lähde, joka oli omistettu kreikkalaiselle Pan-jumalalle, tunnettiin tuohon aikaan myös nimellä ”helvetin portit”, ja kun Jeesus vieraili siellä, Hänen lausumansa ”helvetin porteista” osoittaa kamppailun Kreikan (globalismin) poliittisten ja uskonnollisten ominaispiirteiden sekä luopuneen protestantismin välillä, joka tapahtuu viimeisinä päivinä. Se on taistelu, jonka rikas presidentti ensi kerran pani

alulle yllyttäessään jakeessa kaksi Kreikan valtakuntaa. Se on maailmanlaajuinen ulkoinen taistelu ja myös Yhdysvaltojen sisäinen taistelu.

Globalismin uskonto on lohikäärmeen uskonto, joka nykyisessä tilanteessamme on wokismin uskonto. Vuonna 2020 syvyydestä nouseva peto, joka on tunnistettu Ilmestyskirjan luvussa yksitoista, toi ilmi poliittisen ja uskonnollisen valtansa ja surmasi maanpedon molemmat sarvet. Tätä syvyyttä edustaa muun muassa ”Panin lähde”, joka ruokki Jordanjokea.

Kreikkalaisessa mytologiassa Pan liittyi luontoon, erämaahan ja maalaismusiikkiin, ja hänelle omistetun lähteen läsnäololla oli uskonnollinen merkitys hänen palvojilleen. Jumala Pan kuvataan usein vuohen jaloin, sarvin ja korvin. Pania pidettiin paimenten ja laumojen jumalana, ja hänet esitettiin usein leikkisänä ja vallattomana jumaluutena, joka telmi metsissä ja vuorilla. Kuvasto Panista vuohenjalkaisena jumaluutena vastaa Danielin kahdeksatta lukua, jossa Kreikkaa edustaa kauris. Vuohet olivat tavallisia kotieläimiä muinaisessa Kreikassa, ja niitä tavattiin usein vuoristoalueilla, joilla Panin uskottiin vaeltavan. Tästä kuvauksesta tuli Panin ikonografian keskeinen piirre, ja se säilyi kreikkalaisessa taiteessa ja kirjallisuudessa, joka esittää tätä jumalaa, mukaan lukien kansallisessa valuutassa.

Kun Jeesus kävi Kesareassa Filippissä, Hän totesi, etteivät ”tuonelan portit” voittaisi seurakuntaa. Se, mitä Pietari oli lausunut vastaukseksi Jeesuksen kysymykseen, ymmärretään kristillisessä historiassa ja perinteessä ”kristillisenä tunnustuksena”.

Kun Jeesus tuli Kesarea Filippin alueelle, hän kysyi opetuslapsiltaan sanoen: ”Kenen ihmiset sanovat minun, Ihmisen Pojan, olevan?” He vastasivat: ”Toiset sanovat, että sinä olet Johannes Kastaja; toiset Elia; ja toiset Jeremia tai joku profeetoista.” Hän sanoi heille: ”Entä kenen te sanotte minun olevan?” Simon Pietari vastasi ja sanoi: ”Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.” Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Autuas olet sinä, Simon Barjona, sillä liha ja veri eivät ole sitä sinulle ilmoittaneet, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. Ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, eivätkä helvetin portit voita sitä. Ja minä annan sinulle taivasten valtakunnan avaimet; ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa.” Sitten hän vakavasti kielsi opetuslapsiaan kertomasta kenellekään, että hän oli Jeesus Kristus. Matteus 16:13–20.

Tämä kohta on merkittävä, koska se edustaa ratkaisevaa hetkeä Jeesuksen palvelutyössä ja kristillisen teologian kehityksessä. Pietarin tunnustus Jeesuksesta Messiaana, elävän Jumalan Poikana, nähdään kristillisen uskon perustana ja kulmakivenä, jonka varaan kirkko rakennetaan. Ilmaus ”tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni” tulkitaan katolisessa traditiossa viittaukseksi Pietariin itseensä, jonka Jeesus osoittaa ”kallioksi”, jolle kirkko rakennetaan. Tämä tulkinta toimii paavin ensisijaisuuden ja auktoriteetin perustana katolisessa teologiassa.

Protestanttisessa teologiassa ”kallion” ei ymmärretä viittaavan Pietariin henkilökohtaisesti, vaan Pietarin uskontunnustukseen Jeesuksesta Messiaana ja Jumalan Poikana. Tämän näkemyksen mukaan kirkon perustus ei ole Pietari, vaan tunnustus siitä, että Jeesus on Kristus ja Jumalan Poika. Teologisesta tulkinnasta riippumatta Pietarin tunnustus kohdassa Matteus 16:13–20 katsotaan

kristillisen uskon keskeiseksi ja perustavaksi tekstikohdaksi, joka korostaa Jeesuksen identiteettiä Messiaana ja Jumalan Poikana sekä vahvistaa kirkon tehtävän ja tarkoituksen.

Edellisessä artikkelissa esitimme katkelman teoksesta Alfa ja omega, jossa sisar White tuo esiin joitakin niistä kysymyksistä, jotka liittyivät Kristuksen vierailuun Kesareassa Filippin alueella. Yksi niistä seikoista, joihin hän kiinnittää huomiota, on se, että Kristus oli vienyt opetuslapset pois juutalaisten vaikutuspiiristä esittääkseen Kesarean Filippin opetukset.

"Jeesus ja Hänen opetuslapsensa olivat nyt saapuneet yhteen niistä kaupungeista, jotka sijaitsivat Kesarea Filippin seuduilla. He olivat Galilean rajojen ulkopuolella, alueella, jossa epäjumalanpalvelus vallitsi. Täällä opetuslapset vedettiin pois juutalaisuuden hallitsevan vaikutuksen piiristä ja saatettiin läheisempään kosketukseen pakanallisen jumalanpalveluksen kanssa. Heitä ympäröivät taikauskon muodot, joita esiintyi kaikkialla maailmassa. Jeesus tahtoi, että näiden asioiden näkeminen johtaisi heidät tuntemaan vastuunsa pakanoita kohtaan. Tällä alueella oleskellessaan Hän pyrki vetäytymään kansan opettamisesta ja omistautumaan täydellisemmin opetuslapsilleen." Alfa ja omega, 411.

18. heinäkuuta 2020 Kristus irrotti 11. syyskuuta 2001:n opetuslapset laodikealaisen adventismin vaikutuspiiristä. Ensimmäinen pettymys kymmenen neitsyen vertauksessa sai aikaan liikkeen erottamisen pilkkaajien seurakunnasta, joka oli ohittamisen prosessissa. Tämä totuus täyttyi milleriläisessä historiassa 19. huhtikuuta 1844 ja jälleen 18. heinäkuuta 2020. Viivytyksen ajan historia alkoi silloin, ja siinä on ”Totuuden” tunnusmerkki sekä ensimmäisen että kolmannen enkelin liikkeessä.

Ensimmäinen pettymys on ensimmäinen kolmesta tienviitasta, ja historia päättyy suureen pettymykseen 22. lokakuuta 1844, joka on Ilmestyskirjan yhdennessätoista luvussa esitetyn ”suuren maanjäristyksen” esikuva. Heprealaisen aakkoston alku, ensimmäinen kirjain, edustaa pettymystä, ja loppu, heprealaisen aakkoston kahdeskymmenestoinen kirjain, edustaa niin ikään pettymystä. Kolmastoista kirjain, joka edustaa kapinaa, yksilöi tyhmien neitsyiden pettymyksen; he ilmaisevat kadotetun tilansa, kun keskiyön huuto osoittaa, kuka on valmistautunut kriisiin ja kuka ei. Heprealaisen aakkoston kaksikymmentäkaksi kirjainta edustavat jumaluuden ja ihmisyyden yhdistymisen vertauskuvaa, joka toteutuu tuon historian kuluessa, vaikka milleriläinen historia edustaa ensimmäistä Kaadesta ja meidän historiamme tänä päivänä edustaa viimeistä Kaadesta.

Nämä kaksi linjaa ovat rinnakkaiset, mutta toinen edustaa Jumalan kansan epäonnistumista ja toinen Jumalan kansan voittoa. Vähän ennen ristiä Jeesus toi opetuslapsensa Paniumiin, samoin kuin Hän on tuonut viimeisten päivien opetuslapsensa Paniumiin, ja tehdessään niin Hän salli pettymyksen irrottaa viimeisten päivien opetuslapsensa laodikealaisen adventismin ”hallitsevasta vaikutuksesta”, jota Matteuksen kuudennentoista luvun historiassa edustaa ”juutalaisuus”. Näin tehdessään Hän samalla myös toi opetuslapsensa läheisempään kosketukseen pakanuuden kanssa, kuvaten siten niiden viimeisten päivien opetuslastensa toiminta-ympäristöä, jotka elävät nyt saatanallisen voiman täyteen puhjenneessa ilmentymässä, jota edustavat ne nykyaikaiset viestintäjärjestelmät, joita käytetään johdattamaan koko maailma pedon merkin vastaanottamiseen.

Caesarea Filippiin historia on yhdenmukainen Paniumin taistelun historian sekä jakeiden kolmestatoista viiteentoista kanssa. Kristus ja Hänen opetuslapsensa seisoivat ristin varjossa, esikuvaten Hänen viimeisten päivien opetuslapsiaan, jotka seisovat sunnuntailain varjossa. Siellä, jakeissa kolmestatoista viiteentoista, mikä oli Caesarea Filippi, ja myös Paniumin taistelu, missä me tänään seisomme, Kristus alkoi opettaa opetuslapsilleen siitä, mitä oli tapahtumaisillaan jakeessa kuusitoista.

”Hän oli aikeissa kertoa heille kärsimyksestä, joka odotti Häntä. Mutta ensin Hän vetäytyi yksinäisyyteen ja rukoili, jotta heidän sydämensä valmistuisivat vastaanottamaan Hänen sanansa.” Alfa ja omega, 411.

Ennen kuin Kristus puhui opetuslapsilleen rististä, Hän meni ensin pois, eli viipyi; näin Hän merkitsi vertauksen viivytyksajan sekä historian ajanjakson 18. heinäkuuta 2020:sta heinäkuuhun 2023.

”Liittyessään heidän seuraansa Hän ei heti ilmaissut sitä, minkä Hän tahtoi heille välittää. Ennen tätä Hän antoi heille tilaisuuden tunnustaa uskonsa Häneen, jotta he vahvistuisivat tulevaa koetusta varten.” Alfa ja omega, 411.

Heinäkuussa 2023 Herra alkoi antaa pettymykseen osallisille tilaisuuden ilmaista uskonsa. Hän teki niin avaamalla Hesekielin kolmannenkymmenennenseitsemännen luvun sanoman, joka oli 11. syyskuuta 2001 annetun sanoman vahvistus. Se oli se lanka, joka satoi sinetöimisen ajan 11. syyskuuta 2001:stä pian tulevaan sunnuntailakiin. Näin se teki asettamalla 18. heinäkuuta 2020 tapahtuneen pettymyksen totuuden rakenteeseen, sillä ne, jotka olivat halukkaita näkemään, saattoivat tunnistaa, että jokaisella uskonpuhdistusliikkeellä on teema, joka kulkee kautta niiden omalaatuisen pyhän historian.

Viimeisinä päivinä kolmannen voihuudon sanoma saapui 11. syyskuuta 2001; sitten julistettiin kolmannen voihuudon väärä sanoma, joka synnytti pettymyksen, mutta sanoma, joka herätti heidät jälleen eloon kolmen ja puolen päivän kuolleen olemisen jälkeen, kuivina ja hajallaan olevina luita, oli neljän tuulen sanoma, joka on myös kolmas voihuut.

Viimeisten päivien opetuslapset voivat nähdä, jos he päättävät nähdä, että sadan neljänsikymmenen neljän tuhannen sinetöimisen kolme tienviittaa ovat jokaisessa vaiheessa sama teema, ja että toisessa vaiheessa kapina, jota heprean aakkosten kolmastoista kirjain edusti, vahvisti sanoman ”Totuutena”. Toinen todistus, jonka Herra antoi, ilmeni siinä, että aikaisempien uudistusliikkeiden ensimmäinen pettymys perustui kapinaan Jumalan ilmoitettua tahtoa vastaan, olipa kyse siitä, että Mooses ei ympärileikannut poikaansa, tai siitä, että Ussa koski arkkiin, tai siitä, että Martta ja Maria epäilivät Jeesuksen sanaa Lasaruksen kuolemasta. Ainoa uudistuslinja, joka ei pitänyt esillä sitä tosiasiaa, että ensimmäinen pettymys perustui tottelemattomuuteen, oli milleriittojen uudistusliike, mutta jo tuolloin osoitettiin myös, että milleriittojen historiassa oli sisäisiä tienviittoja, jotka perustuivat sen kahdeksannen totuuteen, joka on niistä seitsemästä.

Se seikka, että kahdeksas on niistä seitsemästä, on merkittävä osa Jeesuksen Kristuksen ilmestystä, jota nyt avataan, ja siirtymä filadelfialaisesta milleriittiliikkeestä laodikealaiseen seurakuntaan oli

tienviitta, joka osoitti, milloin kolmannen enkelin laodikealainen liike siirtyisi sadan neljäntoista tuhat filadelialaiseen liikkeeseen. Näin ollen se tosiasia, että ensimmäinen milleriittien pettymys toteutui ilman, että heidän liikkeensä ilmensi tottelemattomuutta, tarjosi vastakohtaa samalle tienviitalle viimeisinä päivinä, jolloin kolmannen enkelin laodikealainen liike olisi tottelematon ja synnyttäisi pettymyksen, ja näin tehdessään asettuisi linjaan milleriittien tienviitan kanssa sekä tuottaisi sen johdonmukaisuuden, jonka perusteella voidaan nähdä, että sadan neljäntoista tuhat liike on kahdeksas, joka on niistä seitsemästä.

Heinäkuussa 2023 Herra nosti esiin ”äänen erämaassa” valmistaakseen viimeisten päivien kansansa sunnuntailain kriisiä varten, ja palattuaan rukouksessa viivytelystään takaisin opetuslasten luo Hän antoi heille tilaisuuden ilmaista uskonsa. Kristuksen päivinä sanoma oli Hänen kasteensa, se kohta, jossa Jeesuksesta tuli Jeesus Kristus. Tuo tienviitta on linjassa syyskuun 11. päivän 2001 kanssa, ja Hänen opetuslapsiltaan kysyttiin, mitä ihmiset ajattelivat, ja sitten opetuslapsilta itseltään kysyttiin, mitä he ajattelivat Kristuksesta.

”Liittyessään heidän seuraansa Hän ei heti ilmaissut sitä, minkä Hän tahtoi heille välittää. Ennen kuin Hän teki tämän, Hän antoi heille tilaisuuden tunnustaa uskonsa Häneen, jotta he vahvistuisivat edessä olevaa koetusta varten. Hän kysyi: ‘Kenen ihmiset sanovat minun, Ihmisen Pojan, olevan?’”

”Murheellista kyllä opetuslapset joutuivat tunnustamaan, että Israel oli epäonnistunut tunnustamaan Messiaansa. Jotkut kylläkin, nähdessään Hänen ihmeensä, olivat julistaneet Hänet Daavidin Pojaksi. Ne väkijoukot, jotka oli ruokittu Betsaidassa, olivat halunneet julistaa Hänet Israelin kuninkaaksi. Monet olivat valmiit hyväksymään Hänet profeetaksi; mutta he eivät uskoneet Häntä Messiaaksi.” Alfa ja omega, 411.

Suurin osa adventismista ei uskonut 11. syyskuuta 2001 annettuun kolmanteen voi-huutoon. He uskoivat joihinkin liikkeessä esitetyn profeettallisen Sanan ihmeisiin, ja jotkut ymmärsivät, että 11. syyskuuta 2001 sanomassa oli totuuden aineksia, mutta he eivät todellisesti uskoneet 11. syyskuuta 2001 esitettyjä väitteitä.

Syyskuun 11. päivän 2001 tapahtuma oli saanut esikuvansa elokuun 11. päivän 1840 tapahtumassa, ja sisar White ilmaisi tämän tapahtuman selostaessaan elokuun 11. päivän 1840 täyttymystä. Hän lausui:

”Juuri määrättyyn aikaan Turkki suurlähettiläidensä välityksellä hyväksyi Euroopan liittoutuneiden suurvaltojen suojeluksen ja asetti siten itsensä kristittyjen kansakuntien hallinnan alaisuuteen. Tapahtuma täytti ennustuksen täsmälleen. Kun tämä tuli tunnetuksi, suuret ihmisjoukot vakuutuivat niiden profeettallisen tulkinnan periaatteiden oikeellisuudesta, jotka Miller ja hänen työtoverinsa olivat omaksuneet, ja adventtiliike sai ihmeellisen sysäyksen. Oppineet ja yhteiskunnallisesti arvostetut miehet liittyivät Milleriin sekä hänen näkemystensä julistamisessa että niiden julkaisemisessa, ja vuosina 1840–1844 työ laajeni nopeasti.” Suuri taistelu, 334, 335.

Se, mikä vahvistettiin 11. elokuuta 1840, oli se, että Millerin profeetalliset näkemykset olivat oikeat, ja 11. syyskuuta 2001 esitetty väite on vahvistus siitä, että Future for American profeetalliset näkemykset ovat oikeat. Katumaton joukko ei heinäkuussa 2023 voinut eikä tahtonut hyväksyä sitä lähtökohtaa, että Kristuksen suunnittelema menetelmä, joka uskottiin Future for Americalle, on todellisuudessa myöhäissateen menetelmä. Mutta sitten Kristus kysyi opetuslapsiltaan, mitä he, eivät joukko, ajattelivat.

Jeesus esitti nyt toisen kysymyksen, joka koski itse opetuslapsia: ”Mutta kenen te sanotte minun olevan?” Pietari vastasi: ”Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.”

”Alusta alkaen Pietari oli uskonut Jeesuksen olevan Messias. Monet muut, jotka olivat tulleet vakuuttuneiksi Johannes Kastajan saarnan kautta ja ottaneet Kristuksen vastaan, alkoivat epäillä Johanneksen tehtävää, kun tämä vangittiin ja surmattiin; ja nyt he epäilivät myös sitä, että Jeesus oli se Messias, jota he olivat odottaneet niin kauan. Monet opetuslapsista, jotka olivat hartaasti odottaneet Jeesuksen ottavan paikkansa Daavidin valtaistuimella, jättivät Hänet, kun havaitsivat, ettei Hänellä ollut sellaista aikomusta. Mutta Pietari ja hänen toverinsa eivät luopuneet uskollisuudestaan. Niiden horjuva menettely, jotka eilen ylistivät ja tänään tuomitsivat, ei tuhonnut Vapahtajan todellisen seuraajan uskoa. Pietari lausui: ’Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.’ Hän ei jäänyt odottamaan kuninkaallisia kunnianosoituksia Herransa kruunaamiseksi, vaan otti Hänet vastaan Hänen alennuksessaan.”

Pietari oli ilmaissut kahdentoista uskon. Silti opetuslapset olivat yhä kaukana Kristuksen tehtävän ymmärtämisestä. Pappien ja hallitusmiesten vastustus ja vääristely, vaikka se ei voinut kääntää heitä pois Kristuksesta, tuotti heille silti suurta hämmennystä. He eivät nähneet tietään selvästi. Heidän varhaisen kasvatuksensa vaikutus, rabbien opetus, perinteen voima, peittivät yhä heidän näkyvistään totuuden. Ajoittain Jeesuksesta loisti heihin kallisarvoisia valonsäteitä, mutta usein he olivat kuin ihmiset, jotka hapuilevat varjojen keskellä. Mutta tänä päivänä, ennen kuin he joutuivat kasvotusten uskonsa suuren koetuksen kanssa, Pyhä Henki laskeutui heidän ylleen voimassa. Vähäksi aikaa heidän katseensa kääntyi pois ”näkyvistä” tarkastelemaan ”näkymättömiä”. 2. Korinttolaiskirje 4:18. Ihmisyyden verhon alta he erottivat Jumalan Pojan kirkkauden.

”Jeesus vastasi Pietarille sanoen: 'Autuas olet sinä, Simon Bar-jona, sillä liha ja veri eivät ole sitä sinulle ilmoittaneet, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.'" Aikakausten Toivo, 412.

Pietarin tunnustus, jossa hän tunnisti Kristuksen Jumalan Pojaksi, vastasi suoraan tuon historian koettelevaan kysymykseen. Aika oli tullut, että Messiaan oli ilmestyvä, niin kuin Jumalan profeetallinen Sana oli säätänyt, ja ainoastaan ne, jotka hyväksyivät tuon totuuden, luettaisiin niiden joukkoon, joita Pietarin lausuma edusti. Pietari edustaa niitä, jotka hyväksyvät 11. syyskuuta 2001 vahvistetun sanoman ja tunnustavat, että Jeesus on Jumalan Poika. ”Pietari oli ilmaissut niiden kahdentoista uskon”, ja ne kaksitoista, joita hän edusti, olivat sataneljäkymmentäneljätoista. Tästä syystä Kristus muutti tässä kohdassa Pietarin nimen Simon Bar-jonasta Pietariksi.

”Simon” merkitsee ”hän, joka kuulee”, ja ”bar” merkitsee ”jonkun poikaa”, ja Joona merkitsee ”kyyhkystä”. Simon edusti niitä, jotka kuulivat kyyhkysen sanoman, mikä edusti niitä totuuksia,

jotka liittyivät Jeesuksen kasteeseen, jolloin Hänestä tuli Kristus, voimalla voideltu, kuten Pyhän Hengen laskeutuminen kyyhkysen hahmossa sitä vertauskuvallisesti esitti.

Uudistuslinjat kulkevat rinnakkain, ja Johannes edustaa milleriläisiä, jotka 11. elokuuta 1840 söivät pienen kirjakäärön. Jeremia asettuu samalle linjalle tuon tapahtuman kanssa, ja kun hän söi pienen kirjakäärön, häntä kutsuttiin silloin Jumalan nimellä.

Sanasi löydettiin, ja minä söin ne, ja sinun sanasi oli minulle sydämeni ilo ja riemu; sillä minut on kutsuttu sinun nimelläsi, Herra, Jumala Sebaot. Jeremia 15:16.

Kun Herra teki liiton Abramin kanssa, Hän muutti hänen nimensä Abrahamiksi, niin kuin Hän teki myös Saraille ja Jaakobille. Nimen muuttaminen edustaa liittosuhdetta, ja sillä tienviitalla, jossa jumalallinen vertauskuva laskeutuu, Jumalan kansan tulee syödä sanoma, astua liittoon, ja silloin heidän nimensä muutetaan. Kristuksen ajan opetuslasten edustajana Simon Bar-Jona edusti niitä, jotka ”kuulivat” ”kyyhkysen” sanoman.

Kun hän todisti tunnustaneensa, että tuossa tienviitassa Jeesuksesta tuli Kristus ja että Hän oli Jumalan Poika sekä kaikki, mitä siihen sisältyy, Kristus muutti silloin hänen nimensä Pietariksi. Hän oli ilmaissut sanoman, jonka Kristuksen liittokansa tuossa historian vaiheessa hyväksyi, ja näin tehdessään hän esikuvasi myös viimeisten päivien sataneljäkymmentäneljätuhatta.

Kirjain ”P” on englannin aakkosten kuudestoista kirjain, ja kirjain ”E” on aakkosten viides kirjain, ja kirjain ”T” on kahdeskymmenes kirjain, kirjain ”E” toistuu, ja nimi päättyy kirjaimeen ”R”, joka on kahdeksastoista kirjain. Kuusitoista ”kertaa” viisi, ”kertaa” kaksikymmentä, ”kertaa” viisi, ”kertaa” kahdeksantoista on yhtä kuin sataneljäkymmentäneljätuhatta. Ihmeellinen Kielimestari puhui Pietarille hepreaksi, ja Uusi testamentti kirjoitettiin kreikaksi, ja King James Versionin kääntäjät tuottivat Uuden testamentin englanniksi.

Huolimatta kolmen eri kielen vaiheesta Kristus, joka on Jumalan Poika, Ihmeellinen Kielitieteilijä ja Ihmeellinen Laskija, sijoitti Matteuksen kuudenteentoista lukuun kuvauksen sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisestä, mikä on yhdenmukainen Paniumin taistelun ja Hänen käyntinsä kanssa Kesarea Filippissä. Hän teki tämän käyttämällä hallintaansa kielen ja lukujen yli, sillä Hän on sekä Palmoni (Ihmeellinen Laskija) että Sana (Ihmeellinen Kielitieteilijä).

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.

Lähes kaksi tuhatta vuotta sitten kuultiin taivaassa, Jumalan valtaistuimelta, ääni, jonka merkitys oli salaperäinen: ”Katso, minä tulen.” ”Uhria ja antia sinä et tahtonut, mutta ruumiin sinä minulle valmistit.... Katso, minä tulen — kirjakääröön on minusta kirjoitettu — tekemään sinun tahtosi, Jumala.” Hebrealaiskirje 10:5–7. Näissä sanoissa ilmoitetaan sen tarkoituksen täyttymys, joka oli ollut kätkeytyneenä ikuisista ajoista asti. Kristus oli aikeissa tulla meidän maailmaamme ja tulla lihaksi. Hän sanoo: ”Ruumiin sinä minulle valmistit.” Jos Hän olisi ilmestynyt siinä kirkkaudessa, joka Hänellä oli Isän tykönä ennen maailman olemassaoloa, me emme olisi voineet kestää Hänen läsnäolonsa valoa. Jotta voisimme katsella sitä emmekä tuhoutuisi, Hänen kirkkautensa ilmaus verhottiin. Hänen jumaluutensa peitettiin ihmisyyteen — näkymätön kirkkaus näkyvässä inhimillisessä muodossa.

”Tätä suurta tarkoitusta oli ennakolta kuvattu esikuvoin ja symbolein. Palava pensas, jossa Kristus ilmestyi Moosekselle, ilmoitti Jumalan. Jumaluuden esittämiseen valittu vertauskuva oli vähäinen pensas, jolla ei näennäisesti ollut mitään viehättävyyttä. Siihen oli kätkeyty Ääretön. Kaikkilaupias Jumala verhosi kirkkautensa mitä nöyrympään esikuvaan, jotta Mooses saattoi katsoa sitä ja jäädä eloon. Samoin Jumala oli päivällä pilvenpatsaassa ja yöllä tulipatsaassa yhteydessä Israeliin, ilmoittaen ihmisille tahtonsa ja jakaen heille armonsa. Jumalan kirkkaus oli hillitty ja hänen majesteettinsa verhottu, jotta rajallisten ihmisten heikko näkökyky saattoi katsella sitä. Samoin Kristuksen tuli tulla ”meidän alennuksemme ruumiissa” (Filippiläiskirje 3:21, R. V.), ”ihmisten kaltaisena”. Maailman silmissä hänessä ei ollut muotoa eikä kauneutta, jota he olisivat halunneet; kuitenkin hän oli lihaksi tullut Jumala, taivaan ja maan valo. Hänen kirkkautensa oli verhottu, hänen suuruutensa ja majesteettinsa olivat kätkeytyt, jotta hän voisi lähestyä murheellisia, kiusattuja ihmisiä.

”Jumala käski Moosesta Israelia varten: ’Ja tehköt he minulle pyhäkön, asuakseni heidän keskellensä’ (2. Moos. 25:8), ja Hän asui pyhäkössä kansansa keskellä. Koko heidän uuvuttavan erämaavaelluksensa ajan Hänen läsnäolonsa vertauskuva oli heidän kanssaan. Samoin Kristus pystytti majansa meidän ihmisleirimme keskelle. Hän asetti telttansa ihmisten telttojen viereen, jotta Hän voisi asua meidän keskellämme ja tehdä meidät tutuiksi Hänen jumalallisen luonteensa ja elämänsä kanssa. ’Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme (ja me katselimme Hänen kirkkauttaan, kirkkautta sellaisena kuin Isän ainoan Pojan), täynnä armoa ja totuutta.’ Joh. 1:14, R. V., reunahuomautus.”

”Koska Jeesus tuli asumaan meidän keskellämme, me tiedämme, että Jumala tuntee meidän koettelemuksemme ja säälii meidän surujamme. Jokainen Aadamin poika ja tytär saa ymmärtää, että meidän Luojamme on syntisten ystävä. Sillä jokaisessa armon opissa, jokaisessa ilon lupauksessa, jokaisessa rakkauden teossa, jokaisessa jumalallisessa vetovoimassa, joka esitetään Vapahtajan elämässä maan päällä, me näemme ’Jumalan meidän kanssamme’.”

”Saatana esittää Jumalan rakkauden lain itsekkyyden lakina. Hän julistaa, että meidän on mahdotonta noudattaa sen käskyjä. Ensimmäisten vanhempiemme lankeemuksen ja kaiken siitä seuranneen kurjuuden hän panee Luojan syyksi ja johdattaa ihmiset pitämään Jumalaa synnin sekä kärsimyksen ja kuoleman alkulähteenä. Jeesuksen tuli paljastaa tämä petos. Yhtenä meistä Hänen tuli antaa esimerkki kuuliaisuudesta. Tätä varten Hän otti päälleen meidän luontomme ja kulki meidän kokemustemme läpi. ”Sentähden piti hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi.” Hebr. 2:17. Jos meidän olisi kannettava jotakin sellaista, mitä Jeesus ei kestänyt, silloin Saatana esittäisi juuri tässä kohden Jumalan voiman meille riittämättömäksi. Sen tähden Jeesus oli ”kaikessa kiusattu samalla lailla kuin me.” Hebr. 4:15. Hän kesti jokaisen koetuksen, jolle me olemme alttiit. Eikä Hän käyttänyt omaksi hyväkseen mitään sellaista voimaa, jota ei vapaasti tarjota myös meille. Ihmisenä Hän kohtasi kiusauksen ja voitti siinä voiman avulla, jonka Hän sai Jumalalta. Hän sanoo: ”Minä iloitsen sinun tahtosi tekemisestä, Jumalani, ja sinun lakisi on minun sydämessäni.” Ps. 40:8. Kulkiessaan ympäriinsä tehden hyvää ja parantaen kaikki ne, joita Saatana vaivasi, Hän teki ihmisille selväksi Jumalan lain luonteen ja Hänen palveluksensa olemuksen. Hänen elämänsä todistaa, että meidänkin on mahdollista totella Jumalan lakia.

”Ihmisyytensä kautta Kristus kosketi ihmiskuntaa; jumaluutensa kautta Hän tarttuu Jumalan valtaistuimeen. Ihmisen Poikana Hän antoi meille esimerkin kuuliaisuudesta; Jumalan Poikana Hän antaa meille voiman totella. Kristus oli se, joka pensaasta Hoorebin vuorella puhui Moosekselle sanoen: ’MINÄ OLEN SE JOKA OLEN.... Näin sinun tulee sanoa israelilaisille: MINÄ OLEN on lähettänyt minut teidän luoksenne.’ 2. Moos. 3:14. Tämä oli Israelin vapautuksen vakuus. Niinpä kun Hän tuli ’ihmisten kaltaisena’, Hän ilmoitti olevansa MINÄ OLEN. Beetlehemin Lapsi, sävyisä ja nöyrä Vapahtaja, on Jumala, ’ilmestynyt lihassa’. 1. Tim. 3:16. Ja meille Hän sanoo: ’MINÄ OLEN se hyvä paimen.’ ’MINÄ OLEN elävä leipä.’ ’MINÄ OLEN tie, totuus ja elämä.’ ’Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.’ Joh. 10:11; 6:51; 14:6; Matt. 28:18. MINÄ OLEN jokaisen lupauksen varmuus. MINÄ OLEN; älkää pelätkö. ’Jumala meidän kanssamme’ on takeena vapautuksestamme synnistä, vakuutena siitä voimasta, jonka avulla voimme olla kuuliaisia taivaan laille.” Aikakausien Toivo, 23, 24.